

Arrest

nr. 186 451 van 4 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. WAERENBURGH *loco* advocaat J. BAELDE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekende partij, de heer H., G. S., luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent het sjjiitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit de stad Farah, gelegen in het district Farah van de provincie Farah. Toen u zeventien jaar oud was verhuisde u naar de stad Herat. Tien tot twaalf jaar later keerde u terug naar Farah, waar u de laatste vijftien jaar voor uw vertrek onafgebroken verbleef.

U had een kraam waarmee u broodjes verkocht. Drie dagen voor u het land verliet, in mei 2015, werd u benaderd door twee talibanstrijders die twee broodjes kochten. De volgende dag kwamen ze opnieuw

en vroegen u of uw kraam een schuif had, waarop u bevestigend antwoordde. De dag erop kwamen ze opnieuw en vroegen ze of de schuif leeg was, waarop u bevestigend antwoordde. Ze betaalden u opnieuw voor de broodjes. De volgende dag kwamen ze voor de laatste keer langs en zeiden ze dat ze u meer geld zouden geven als u het kraam voor een dag zou uitleenen, omdat ze dozen in de schuif wilden plaatsen. De talibanstrijders lieten een pistool zien, en vertelden u dat als u het zou rapporteren aan de politie, de politie aan hen zou vertellen dat u had geklaagd. U vluchtte vervolgens naar uw huis, waar uw zus u vertelde dat u het land moest ontvluchten omdat de taliban u zou doden. Uw schoonbroer regelde en betaalde uw reis en u vertrok op 5 mei 2015 samen met uw vrouw M.(...) (O.V. (...)) uit Afghanistan. U kwam aan in België op 7 oktober 2015 en u vroeg samen met uw vrouw op dezelfde dag asiel aan. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban. Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd er vastgesteld dat u zeer bizarre uitspraken doet over het klimaat in uw district. Zo beweert u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat winters in Farah niet voorkomen, dat het heel heet is en dat jullie niets hoefden te gebruiken om de huizen te verwarmen. (CGVS I, p. 18). Ook uw vrouw beweert tijdens haar eerste gehoor op het CGVS dat het heel heet is en dat Farah geen winter kent (Gehooververslag (...) dd. 13/10/2016, p. 8). Ook tijdens uw tweede gehoor beweert u dat het niet koud is zoals in andere provincies, en dat er geen sneeuw valt (CGVS II, p. 2). Wat later tijdens het gehoor beweert u dat u zich niet kan herinneren wanneer er voor het laatst sneeuw is gevallen, en dat als het 's nachts sneeuwde, het 's morgens reeds was gesmolten. U zou het alleszins niet hebben gemerkt (CGVS II, p. 3). Uw vrouw beweert tijdens haar tweede gehoor hetzelfde, en ze verklaart dat Farah nooit zeer koude periodes kent (Gehooververslag 15/28615/B dd. 7/11/2016, p. 2). Echter, volgens de beschikbare info heeft het in 2014 wel degelijk gesneeuwd in de stad Farah, en bleef het overdag liggen. Dat u hierover niets weet is niet aannemelijk. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat Afghanistan in januari en februari 2008 één van de meest strenge winters in haar geschiedenis kende, met hevige sneeuwval in onder meer de ganse provincie Farah, waarbij 33 mensen en meer dan vijfduizend stukken vee stierven. De provincie Farah was daarbij het minst bereikbaar van alle getroffen provincies en enkel de stad Farah was bereikbaar voor internationale hulporganisaties. Zo zouden onder meer in het centrum van Farah en het naburige district Pusht Rod noodhulp zijn verleend in de vorm van truien, dekens en voedsel. Echter, wanneer u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS wordt

geconfronteerd met het feit dat de winters in Farah best koud kunnen zijn, houdt u vol dat dit niet klopt (CGVS I, p. 18). Het is evenwel niet aannemelijk dat noch u, noch uw vrouw iets kan vertellen over de strenge winter in 2008 en over de sneeuwval in 2014 als u beweert dat u voor uw vertrek uit Afghanistan vijftien jaar lang ononderbroken in de stad Farah hebt gewoond (CGVS I, p. 15-16). Dit zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Farah en die van uw vrouw ernstig op de helling.

Voorts moet worden opgemerkt dat u bevreemdende uitspraken doet over de presidentsverkiezingen in 2014. Zo beweert u dat mensen binnen de stad met motorfietsen mochten rondrijden en dat de meeste winkels open waren. U beweert dat er geen problemen waren en dat de mensen gewoon naar de winkel konden gaan om spullen te kopen (CGVS II, p. 7-8). Uw vrouw beweert dat ze niet weet of motorfietsen werden toegestaan, omdat ze niet naar buiten ging en altijd thuis bleef. Ze beweert eveneens dat ze er niet over praatte (Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 5). Echter, volgens de beschikbare info werden motorfietsen geband uit de stad tussen 2 en 6 april 2014. Dit maakte deel uit van de veiligheidsmaatregelen in de aanloop naar de presidentsverkiezingen op 5 april 2014. Dit verbod op motorfietsen binnen de stad leverde veel problemen op voor de lokale bevolking, wat leidde tot klachten en tot de sluiting van honderden winkels omdat de eigenaars niet in de stad geraakten. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u hierover niets zou weten, mede gelet op het feit dat u als broodjesverkoper elke dag van zeven uur 's ochtends tot vier uur in de namiddag op straat stond (CGVS I, p. 12). Het is dan ook evenmin aannemelijk dat uw vrouw hierover niets zou weten en dat jullie hier niet over zouden praten. Hiermee geconfronteerd, blijft u bij uw bewering dat motorfietsen mochten rondrijden in de stad (CGVS II, p. 8). Ook dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt over de Farah Rud rivier, die op ongeveer vijf kilometer ten westen van het stadscentrum stroomt. Zo beweert u tijdens uw eerste en tweede gehoor op het CGVS dat er geen grote rivieren zijn in uw district, maar wel een stroom, genaamd de Farah Rud (CGVS I, p. 19-20; CGVS II, p. 3). Echter, u moet toegeven dat u deze nog nooit heeft gezien. U kan niet zeggen of de stroom door of langs de stad stroomt en u kan niets over de stroom vertellen. U kan evenmin zeggen of er vaak problemen zijn met die stroom (CGVS II, p. 3-4). Het is evenwel weinig aannemelijk dat u een dermate grote rivier nog nooit zou hebben gezien als u beweert dat u in Farah bent opgegroeid tot u zeventien jaar oud was, en dat u voor uw vertrek vijftien jaar lang ononderbroken in Farah hebt gewoond (CGVS I, p. 5-6; 15-16). Het is evenmin aannemelijk dat u niet meer kan vertellen over de rivier en welke problemen ze veroorzaakt (CGVS II, p. 4). Zo is in april 2014 een twintigjarige jongen uit de stad Farah in de rivier verdronken terwijl hij was gaan zwemmen met vrienden en hij de dag erop moest gaan trouwen. Bovendien konden mensen in 2007 de Farah Rud rivier enkel bij de stad Farah oversteken en verdronken er jaarlijks tussen de acht en tien mensen bij het oversteken van de rivier. De PRT is daarom in 2007 begonnen met het bouwen van een brug ten zuiden van de stad Farah, zodat mensen niet meer helemaal naar Farah moesten gaan om de rivier over te steken. Echter, volgens de beschikbare informatie was de brug in maart 2010 nog steeds niet gebruiksklaar en kan ervan worden uitgegaan dat de problemen op zijn minst tot dan aanhielden. Daarnaast blijkt uit de informatie beschikbaar op het CGVS dat de rivier, die 560 kilometer lang is, zeer belangrijk is voor irrigatie langs het grootste deel van haar oevers. Bovendien fluctueert de rivier enorm met de seizoenen en overstroomt ze vaak tijdens de lente. Het is dan ook bizar dat u hierover niets kan vertellen. Zo beweert u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat er geen natuurrampen voorkomen in uw district. U beweert wel dat er een grote overstroming plaatsvond toen u klein was, maar dat er niets meer is gebeurd gedurende de laatste jaren dat u in Farah verbleef (CGVS I, p. 19). Tijdens uw tweede gehoor past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat er twee overstromingen plaatsvonden in de dorpen buiten de stad, rond 2013 en 2014. Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, beweert u dat de overstromingen plaatsvonden in de dorpen rond de stad, en dat u tijdens uw eerste gehoor over de stad Farah vertelde, niet over het district (CGVS II, p. 5). Het is evenwel bevreemdend dat u hierover niets heeft verteld tijdens uw eerste gehoor. Dit doet twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Bovendien werden er tegenstrijdigheden opgemerkt bij de verklaringen van uw vrouw omtrent overstromingen in het district Farah. Zo beweert zij tijdens haar eerste gehoor dat er geen overstromingen plaatsvinden in de stad of erbuiten, noch in de rest van het district (Gehoorverslag (...) dd. 13/10/2016, p. 12). Tijdens haar tweede gehoor komt ze hier evenwel op terug, en beweert ze dat het niet binnen de stad gebeurt, maar wel in de dorpen errond. Uw vrouw kan evenwel niets over de overstromingen vertellen, en ze weet niet meer wanneer het voor het laatst gebeurde (Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 3-4). Ook over overstromingen in andere districten van de provincie Farah, die

directe gevolgen hadden voor de stad, hebben u, noch uw vrouw, informatie. Zo beweert u dat u geen idee heeft of er ook in andere districten overstromingen voorkwamen die directe gevolgen hadden voor de stad (CGVS II, p. 6-7). Uw vrouw beweert bovendien dat er niets ernstig is gebeurd en zeker niets recent. Dit is zeer bizar, zeker als in rekening wordt genomen dat uw vrouw beweert dat u soms naar het regionale nieuws van Farah keek en er daar werd gesproken over overstromingen (Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 4). Zo vonden er in 2011 zware overstromingen plaats over de ganse provincie, waarbij onder andere 120 families werden getroffen in de buitenwijken van de stad Farah. Bovendien werden er in de ganse provincie 13.400 families getroffen door de overstromingen. Daarnaast waren de wegen richting de naburige districten Khaki Safed, Pusht Rod, en Sheb Khot beschadigd, wat grote problemen opleverde voor de lokale bevolking. Daarenboven moet worden vermeld dat hoewel u bepaalde zaken kan vertellen over het leven onder de taliban, toen u vijftien jaar geleden terug naar Farah verhuisde, het zeer bizar is dat uw vrouw niets concreet over die periode kan vertellen. Zo kan zij niets vertellen over het leven onder de taliban in Farah. Wanneer haar wordt gevraagd of u of iemand anders iets vertelde, antwoordt ze dat er gevechten waren en dat ze niet naar buiten ging. Gevraagd om meer te vertellen, verklaart uw vrouw dat ze zich niets herinnert. Ook wanneer haar later expliciet wordt gevraagd om alles wat ze zich herinnert te vertellen, kan ze enkel zeggen dat jullie bang waren van de taliban en dat ze altijd buiten waren (Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 10). Ook dit zet de geloofwaardigheid van zowel uw voorgehouden herkomst uit Farah als die van uw vrouw op de helling.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat u geen Pashtou spreekt, als volgens uw verklaringen 85% van de mensen in de stad Farah Pashtoun zijn van origine, en u daar in totaal 32 jaar hebt gewoond (CGVS I, p. 5, 15 en 16; CGVS II, p. 2). Mede gelet op het feit dat u de hele week door broodjes verkocht aan een school en dus met heel wat mensen in contact kwam, is dit bizar. Ook dit doet twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Het door u voorgelegde document, uw taskara, is niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Immers, uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Farah gelegen in de provincie Farah. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Farah heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de

asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 oktober 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS I, p. 1-2). U werd op het einde van het gehoor dd. 7 november 2016 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS II, p. 8; Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 6-7). Echter, zowel u als uw vrouw heeft ervoor gekozen vast te houden aan jullie initiële verklaringen (CGVS II, p. 8; Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 6-7).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekende partij, mevrouw S., M., luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent het sjiitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit de stad Farah, gelegen in het district Farah van de provincie Farah.

Uw man had een kraam waar hij broodjes verkocht. Drie dagen voor u en uw man het land verlieten, in mei 2015, werd hij benaderd door twee talibanstrijders die twee broodjes kochten. De volgende dag kwamen ze opnieuw en vroegen uw man of zijn kraam een schuif had, waarop hij bevestigend antwoordde. De dag erop kwamen ze opnieuw en vroegen uw man of de schuif leeg was, waarop hij bevestigend antwoordde. Ze betaalden hem opnieuw voor de broodjes. De volgende dag kwamen de talibanstrijders voor de laatste keer langs en zeiden ze dat ze uw man meer geld zouden geven als uw man zijn het kraam voor een dag zou uitlenen, omdat ze dozen in de schuif wilden plaatsen. De talibanstrijders lieten een pistool zien, en vertelden uw man dat als hij het zou rapporteren aan de politie, de politie aan de taliban zou vertellen dat hij had geklaagd. Uw man vluchtte vervolgens naar huis, waar uw schoonzus hem vertelde dat jullie het land moest ontvluchten omdat de taliban jullie zouden doden. Uw broer regelde en betaalde jullie reis en jullie vertrokken op 5 mei 2015 samen met uw man G.(...) S.(...) (O.V. (...)) uit Afghanistan. U kwam aan in België op 7 oktober 2015 en u vroeg samen met uw man op dezelfde dag asiel aan. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich dus op. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd er vastgesteld dat u zeer bizarre uitspraken doet over het klimaat in uw district. Zo beweert u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat winters in Farah niet voorkomen, dat het heel heet is en dat jullie niets hoefden te gebruiken om de huizen te verwarmen. (CGVS I, p. 18). Ook uw vrouw beweert tijdens haar eerste gehoor op het CGVS dat het heel heet is en dat Farah geen winter kent (Gehooververslag (...) dd. 13/10/2016, p. 8). Ook tijdens uw tweede gehoor beweert u dat het niet koud is zoals in andere provincies, en dat er geen sneeuw valt (CGVS II, p. 2). Wat later tijdens het gehoor

beweert u dat u zich niet kan herinneren wanneer er voor het laatst sneeuw is gevallen, en dat als het 's nachts sneeuwde, het 's morgens reeds was gesmolten. U zou het alleszins niet hebben gemerkt (CGVS II, p. 3). Uw vrouw beweert tijdens haar tweede gehoor hetzelfde, en ze verklaart dat Farah nooit zeer koude periodes kent (Gehoorverslag 15/28615/B dd. 7/11/2016, p. 2). Echter, volgens de beschikbare info heeft het in 2014 wel degelijk gesneeuwd in de stad Farah, en bleef het overdag liggen. Dat u hierover niets weet is niet aannemelijk. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat Afghanistan in januari en februari 2008 één van de meest strenge winters in haar geschiedenis kende, met hevige sneeuwval in onder meer de ganse provincie Farah, waarbij 33 mensen en meer dan vijfduizend stukken vee stierven. De provincie Farah was daarbij het minst bereikbaar van alle getroffen provincies en enkel de stad Farah was bereikbaar voor internationale hulporganisaties. Zo zouden onder meer in het centrum van Farah en het naburige district Pusht Rod noodhulp zijn verleend in de vorm van truien, dekens en voedsel. Echter, wanneer u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS wordt geconfronteerd met het feit dat de winters in Farah best koud kunnen zijn, houdt u vol dat dit niet klopt (CGVS I, p. 18). Het is evenwel niet aannemelijk dat noch u, noch uw vrouw iets kan vertellen over de strenge winter in 2008 en over de sneeuwval in 2014 als u beweert dat u voor uw vertrek uit Afghanistan vijftien jaar lang ononderbroken in de stad Farah hebt gewoond (CGVS I, p. 15-16). Dit zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Farah en die van uw vrouw ernstig op de helling.

Voorts moet worden opgemerkt dat u bevreemdende uitspraken doet over de presidentsverkiezingen in 2014. Zo beweert u dat mensen binnen de stad met motorfietsen mochten rondrijden en dat de meeste winkels open waren. U beweert dat er geen problemen waren en dat de mensen gewoon naar de winkel konden gaan om spullen te kopen (CGVS II, p. 7-8). Uw vrouw beweert dat ze niet weet of motorfietsen werden toegestaan, omdat ze niet naar buiten ging en altijd thuis bleef. Ze beweert eveneens dat ze er met u niet over praatte (Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 5). Echter, volgens de beschikbare info werden motorfietsen geband uit de stad tussen 2 en 6 april 2014. Dit maakte deel uit van de veiligheidsmaatregelen in de aanloop naar de presidentsverkiezingen op 5 april 2014. Dit verbod op motorfietsen binnen de stad leverde veel problemen op voor de lokale bevolking, wat leidde tot klachten en tot de sluiting van honderden winkels omdat de eigenaars niet in de stad geraakten. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u hierover niets zou weten, mede gelet op het feit dat u als broodjesverkoper elke dag van zeven uur 's ochtends tot vier uur in de namiddag op straat stond (CGVS I, p. 12). Het is dan ook evenmin aannemelijk dat uw vrouw hierover niets zou weten en dat jullie hier niet over zouden praten. Hiermee geconfronteerd, blijft u bij uw bewering dat motorfietsen mochten rondrijden in de stad (CGVS II, p. 8). Ook dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt over de Farah Rud rivier, die op ongeveer vijf kilometer ten westen van het stadscentrum stroomt. Zo beweert u tijdens uw eerste en tweede gehoor op het CGVS dat er geen grote rivieren zijn in uw district, maar wel een stroom, genaamd de Farah Rud (CGVS I, p. 19-20; CGVS II, p. 3). Echter, u moet toegeven dat u deze nog nooit heeft gezien. U kan niet zeggen of de stroom door of langs de stad stroomt en u kan niets over de stroom vertellen. U kan evenmin zeggen of er vaak problemen zijn met die stroom (CGVS II, p. 3-4). Het is evenwel weinig aannemelijk dat u een dermate grote rivier nog nooit zou hebben gezien als u beweert dat u in Farah bent opgegroeid tot u zeventien jaar oud was, en dat u voor uw vertrek vijftien jaar lang ononderbroken in Farah hebt gewoond (CGVS I, p. 5-6; 15-16). Het is evenmin aannemelijk dat u niet meer kan vertellen over de rivier en welke problemen ze veroorzaakt (CGVS II, p. 4). Zo is in april 2014 een twintigjarige jongen uit de stad Farah in de rivier verdronken terwijl hij was gaan zwemmen met vrienden en hij de dag erop moest gaan trouwen. Bovendien konden mensen in 2007 de Farah Rud rivier enkel bij de stad Farah oversteken en verdronken er jaarlijks tussen de acht en tien mensen bij het oversteken van de rivier. De PRT is daarom in 2007 begonnen met het bouwen van een brug ten zuiden van de stad Farah, zodat mensen niet meer helemaal naar Farah moesten gaan om de rivier over te steken. Echter, volgens de beschikbare informatie was de brug in maart 2010 nog steeds niet gebruiksklaar en kan ervan worden uitgegaan dat de problemen op zijn minst tot dan aanhielden. Daarnaast blijkt uit de informatie beschikbaar op het CGVS dat de rivier, die 560 kilometer lang is, zeer belangrijk is voor irrigatie langs het grootste deel van haar oevers. Bovendien fluctueert de rivier enorm met de seizoenen en overstroomt ze vaak tijdens de lente. Het is dan ook bizar dat u hierover niets kan vertellen. Zo beweert u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat er geen natuurrampen voorkomen in uw district. U beweert wel dat er een grote overstroming plaatsvond toen u klein was, maar dat er niets meer is gebeurd gedurende de laatste jaren dat u in Farah verbleef (CGVS I, p. 19). Tijdens uw tweede gehoor past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat er twee overstromingen plaatsvonden in de dorpen buiten de stad, rond 2013 en 2014. Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen,

beweert u dat de overstromingen plaatsvonden in de dorpen rond de stad, en dat u tijdens uw eerste gehoor over de stad Farah vertelde, niet over het district (CGVS II, p. 5). Het is evenwel bevreemdend dat u hierover niets heeft verteld tijdens uw eerste gehoor. Dit doet twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Bovendien werden er tegenstrijdigheden opgemerkt bij de verklaringen van uw vrouw omtrent overstromingen in het district Farah. Zo beweert zij tijdens haar eerste gehoor dat er geen overstromingen plaatsvinden in de stad of erbuiten, noch in de rest van het district (Gehoorsverslag (...) dd. 13/10/2016, p. 12). Tijdens haar tweede gehoor komt ze hier evenwel op terug, en beweert ze dat het niet binnen de stad gebeurt, maar wel in de dorpen errond. Uw vrouw kan evenwel niets over de overstromingen vertellen, en ze weet niet meer wanneer het voor het laatst gebeurde (Gehoorsverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 3-4). Ook over overstromingen in andere districten van de provincie Farah, die directe gevolgen hadden voor de stad, hebben u, noch uw vrouw, informatie. Zo beweert u dat u geen idee heeft of er ook in andere districten overstromingen voorkwamen die directe gevolgen hadden voor de stad (CGVS II, p. 6-7). Uw vrouw beweert bovendien dat er niets ernstig is gebeurd en zeker niets recent. Dit is zeer bizar, zeker als in rekening wordt genomen dat uw vrouw beweert dat u soms naar het regionale nieuws van Farah keek en er daar werd gesproken over overstromingen (Gehoorsverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 4). Zo vonden er in 2011 zware overstromingen plaats over de ganse provincie, waarbij onder andere 120 families werden getroffen in de buitenwijken van de stad Farah. Bovendien werden er in de ganse provincie 13.400 families getroffen door de overstromingen. Daarnaast waren de wegen richting de naburige districten Khaki Safed, Pusht Rod, en Sheb Khot beschadigd, wat grote problemen opleverde voor de lokale bevolking. Daarenboven moet worden vermeld dat hoewel u bepaalde zaken kan vertellen over het leven onder de taliban, toen u vijftien jaar geleden terug naar Farah verhuisde, het zeer bizar is dat uw vrouw niets concreet over die periode kan vertellen. Zo kan zij niets vertellen over het leven onder de taliban in Farah. Wanneer haar wordt gevraagd of u of iemand anders iets vertelde, antwoordt ze dat er gevechten waren en dat ze niet naar buiten ging. Gevraagd om meer te vertellen, verklaart uw vrouw dat ze zich niets herinnert. Ook wanneer haar later expliciet wordt gevraagd om alles wat ze zich herinnert te vertellen, kan ze enkel zeggen dat jullie bang waren van de taliban en dat ze altijd buiten waren (Gehoorsverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 10). Ook dit zet de geloofwaardigheid van zowel uw voorgehouden herkomst uit Farah als die van uw vrouw op de helling.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat u geen Pashtou spreekt, als volgens uw verklaringen 85% van de mensen in de stad Farah Pashtoun zijn van origine, en u daar in totaal 32 jaar hebt gewoond (CGVS I, p. 5, 15 en 16; CGVS II, p. 2). Mede gelet op het feit dat u de hele week door broodjes verkocht aan een school en dus met heel wat mensen in contact kwam, is dit bizar. Ook dit doet twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Het door u voorgelegde document, uw taskara, is niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Immers, uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Farah gelegen in de provincie Farah. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Farah heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden

in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 oktober 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS I, p. 1-2). U werd op het einde van het gehoor dd. 7 november 2016 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS II, p. 8; Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 6-7). Echter, zowel u als uw vrouw heeft ervoor gekozen vast te houden aan jullie initiële verklaringen (CGVS II, p. 8; Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 6-7).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade weerhouden worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat een enig middel blijkt te zijn voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en “de zorgvuldigheidsnorm”.

Tevens zijn verzoekende partijen van oordeel dat zij minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan het asielrelaas van verzoekende partijen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en

plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd er vastgesteld dat u zeer bizarre uitspraken doet over het klimaat in uw district. Zo beweert u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS dat winters in Farah niet voorkomen, dat het heel heet is en dat jullie niets hoefden te gebruiken om de huizen te verwarmen. (CGVS I, p. 18). Ook uw vrouw beweert tijdens haar eerste gehoor op het CGVS dat het heel heet is en dat Farah geen winter kent (Gehoorverslag (...) dd. 13/10/2016, p. 8). Ook tijdens uw tweede gehoor beweert u dat het niet koud is zoals in andere provincies, en dat er geen sneeuw valt (CGVS II, p. 2). Wat later tijdens het gehoor beweert u dat u zich niet kan herinneren wanneer er voor het laatst sneeuw is gevallen, en dat als het 's nachts sneeuwde, het 's morgens reeds was gesmolten. U zou het alleszins niet hebben gemerkt (CGVS II, p. 3). Uw vrouw beweert tijdens haar tweede gehoor hetzelfde, en ze verklaart dat Farah nooit zeer koude periodes kent (Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 2). Echter, volgens de beschikbare info heeft het in 2014 wel degelijk gesneeuwd in de stad Farah, en bleef het overdag liggen. Dat u hierover niets weet is niet aannemelijk. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat Afghanistan in januari en februari 2008 één van de meest strenge winters in haar geschiedenis kende, met hevige sneeuwval in onder meer de ganse provincie Farah, waarbij 33 mensen en meer dan vijfduizend stukken vee stierven. De provincie Farah was daarbij het minst bereikbaar van alle getroffen provincies en enkel de stad Farah was bereikbaar voor internationale hulporganisaties. Zo zouden onder meer in het centrum van Farah en het naburige district Pusht Rod noodhulp zijn verleend in de vorm van truien, dekens en voedsel. Echter, wanneer u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS wordt geconfronteerd met het feit dat de winters in Farah best koud kunnen zijn, houdt u vol dat dit niet klopt (CGVS I, p. 18). Het is evenwel niet aannemelijk dat noch u, noch uw vrouw iets kan vertellen over de strenge winter in 2008 en over de sneeuwval in 2014 als u beweert dat u voor uw vertrek uit Afghanistan vijftien jaar lang ononderbroken in de stad Farah hebt gewoond (CGVS I, p. 15-16). Dit zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Farah en die van uw vrouw ernstig op de helling.

Voorts moet worden opgemerkt dat u bevreemdende uitspraken doet over de presidentsverkiezingen in 2014. Zo beweert u dat mensen binnen de stad met motorfietsen mochten rondrijden en dat de meeste winkels open waren. U beweert dat er geen problemen waren en dat de mensen gewoon naar de winkel konden gaan om spullen te kopen (CGVS II, p. 7-8). Uw vrouw beweert dat ze niet weet of motorfietsen werden toegestaan, omdat ze niet naar buiten ging en altijd thuis bleef. Ze beweert eveneens dat ze er met u niet over praatte (Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 5). Echter, volgens de beschikbare info werden motorfietsen geband uit de stad tussen 2 en 6 april 2014. Dit maakte deel uit van de veiligheidsmaatregelen in de aanloop naar de presidentsverkiezingen op 5 april 2014. Dit verbod op motorfietsen binnen de stad leverde veel problemen op voor de lokale bevolking, wat leidde tot klachten en tot de sluiting van honderden winkels omdat de eigenaars niet in de stad geraakten. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u hierover niets zou weten, mede gelet op het feit dat u als broodjesverkoper elke dag van zeven uur 's ochtends tot vier uur in de namiddag op straat stond (CGVS I, p. 12). Het is dan ook evenmin aannemelijk dat uw vrouw hierover niets zou weten en dat jullie hier niet over zouden praten. Hiermee geconfronteerd, blijft u bij uw bewering dat motorfietsen mochten rondrijden in de stad (CGVS II, p. 8). Ook dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u inconsistente verklaringen aflegt over de Farah Rud rivier, die op ongeveer vijf kilometer ten westen van het stadscentrum stroomt. Zo beweert u tijdens uw eerste en tweede gehoor op het CGVS dat er geen grote rivieren zijn in uw district, maar wel een stroom, genaamd de Farah Rud (CGVS I, p. 19-20; CGVS II, p. 3). Echter, u moet toegeven dat u deze nog nooit heeft gezien. U (...) kan niets over de stroom vertellen. U kan evenmin zeggen of er vaak problemen zijn met die stroom (CGVS II, p. 3-4). Het is evenwel weinig aannemelijk dat u een dermate grote rivier nog nooit zou hebben gezien als u beweert dat u in Farah bent opgegroeid tot u zeventien jaar oud was, en dat u voor uw vertrek vijftien jaar lang ononderbroken in Farah hebt gewoond (CGVS I, p. 5-6; 15-16). Het is evenmin aannemelijk dat u niet meer kan vertellen over de rivier en welke problemen ze veroorzaakt (CGVS II, p. 4). Zo is in april 2014 een twintigjarige jongen uit de stad Farah in de rivier verdrongen terwijl hij was gaan zwemmen met vrienden en hij de dag erop moest gaan trouwen. Bovendien konden mensen in 2007 de Farah Rud rivier enkel bij de stad Farah oversteken en verdrongen er jaarlijks tussen de acht en tien mensen bij het oversteken van de rivier. De PRT is daarom in 2007 begonnen met het bouwen van een brug ten zuiden van de stad Farah, zodat mensen niet meer helemaal naar Farah moesten gaan om de rivier over te steken. Echter, volgens de beschikbare informatie was de brug in maart 2010 nog steeds niet gebruiksklaar en kan ervan worden uitgegaan dat de problemen op zijn minst tot dan aanhielden. Daarnaast blijkt uit de informatie beschikbaar op het CGVS dat de rivier, die 560 kilometer lang is, zeer belangrijk is voor irrigatie langs het grootste deel van haar oevers. Bovendien fluctueert de rivier enorm met de seizoenen en overstroomt ze vaak tijdens de lente. Het is dan ook bizar dat u hierover niets kan vertellen. Zo beweert u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat er geen natuurrampen voorkomen in uw district. U beweert wel dat er een grote overstroming plaatsvond toen u klein was, maar dat er niets meer is gebeurd gedurende de laatste jaren dat u in Farah verbleef (CGVS I, p. 19). Tijdens uw tweede gehoor past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat er twee overstromingen plaatsvonden in de dorpen buiten de stad, rond 2013 en 2014. Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, beweert u dat de overstromingen plaatsvonden in de dorpen rond de stad, en dat u tijdens uw eerste gehoor over de stad Farah vertelde, niet over het district (CGVS II, p. 5). Het is evenwel bevreemdend dat u hierover niets heeft verteld tijdens uw eerste gehoor. Dit doet twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Bovendien werden er tegenstrijdigheden opgemerkt bij de verklaringen van uw vrouw omtrent overstromingen in het district Farah. Zo beweert zij tijdens haar eerste gehoor dat er geen overstromingen plaatsvinden in de stad of erbuiten, noch in de rest van het district (Gehoorsverslag (...) dd. 13/10/2016, p. 12). Tijdens haar tweede gehoor komt ze hier evenwel op terug, en beweert ze dat het niet binnen de stad gebeurt, maar wel in de dorpen errond. Uw vrouw kan evenwel niets over de overstromingen vertellen, en ze weet niet meer wanneer het voor het laatst gebeurde (Gehoorsverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 3-4). Ook over overstromingen in andere districten van de provincie Farah, die directe gevolgen hadden voor de stad, hebben u, noch uw vrouw, informatie. Zo beweert u dat u geen idee heeft of er ook in andere districten overstromingen voorkwamen die directe gevolgen hadden voor de stad (CGVS II, p. 6-7). Uw vrouw beweert bovendien dat er niets ernstig is gebeurd en zeker niets recent. Dit is zeer bizar, zeker als in rekening wordt genomen dat uw vrouw beweert dat u soms naar het regionale nieuws van Farah keek en er daar werd gesproken over overstromingen (Gehoorsverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 4). Zo vonden er in 2011 zware overstromingen plaats over de ganse provincie, waarbij onder andere 120 families werden getroffen in de buitenwijken van de stad Farah. Bovendien werden er in de ganse provincie 13.400 families getroffen door de overstromingen. Daarnaast waren de wegen richting de naburige districten Khaki Safed, Pusht Rod, en Sheb Khot beschadigd, wat grote problemen opleverde voor de lokale bevolking. Daarenboven moet worden vermeld dat hoewel u bepaalde zaken kan vertellen over het leven onder de taliban, toen u vijftien jaar geleden terug naar Farah verhuisde, het zeer bizar is dat uw vrouw niets concreet over die periode kan vertellen. Zo kan zij niets vertellen over het leven onder de taliban in Farah. Wanneer haar wordt gevraagd of u of iemand anders iets vertelde, antwoordt ze dat er gevechten waren en dat ze niet naar buiten ging. Gevraagd om meer te vertellen, verklaart uw vrouw dat ze zich niets herinnert. Ook wanneer haar later expliciet wordt gevraagd om alles wat ze zich herinnert te vertellen, kan ze enkel zeggen dat jullie bang waren van de taliban en dat ze altijd buiten waren (Gehoorsverslag (...) dd. [13/10/2016], p. 10). Ook dit zet de geloofwaardigheid van zowel uw voorgehouden herkomst uit Farah als die van uw vrouw op de helling.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat u geen Pashtou spreekt als volgens uw verklaringen 85% van de mensen in de stad Farah Pashtoun zijn van origine, en u daar in totaal 32 jaar hebt gewoond (CGVS I, p. 5, 15 en 16; CGVS II, p. 2). Mede gelet op het feit dat u de hele

week door broodjes verkocht aan een school en dus met heel wat mensen in contact kwam, is dit bizar. Ook dit doet twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst uit Farah.

Het door u voorgelegde document, uw taskara, is niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Immers, uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Farah gelegen in de provincie Farah. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Farah heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 oktober 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS I, p. 1-2). U werd op het einde van het gehoor dd. 7 november 2016 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of

feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS II, p. 8; Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 6-7). Echter, zowel u als uw vrouw heeft ervoor gekozen vast te houden aan jullie initiële verklaringen (CGVS II, p. 8; Gehoorverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 6-7).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekende partijen vangen de uiteenzetting van hun enig middel aan met een algemeen betoog over de hoedanigheid van ‘vluchteling’ in de zin van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève en de bewijslast dienaangaande. Een dergelijk algemeen betoog vermag evenwel geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissingen gedane concrete vaststellingen op grond waarvan verzoekende partijen niet in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling.

Vervolgens uiten verzoekende partijen volgende kritiek op de bestreden beslissingen:

“(…)

De weigeringsmotieven inzake de erkenning als vluchteling zijn uitermate beperkt. Er wordt gesteld: " Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Farah gelegen in de provincie Farah. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. "

Met deze enige twee zinnen wordt de asielaanvraag van verzoekers geweigerd!

Verzoekers werden tweemaal verhoord in het CGVS. In het eerste verhoor werd louter toegespijst op eventuele toekenning van de subsidiaire bescherming. In het tweede verhoor werd louter de laatste minuten van het verhoor zeer kort ingegaan op het asielrelaas...

Nochtans zijn verzoekers van mening dat, indien er toch werd getwijfeld aan hun herkomst, hun asielrelaas meer klaarheid had kunnen scheppen.

Er werden slechts enkele vraagjes gesteld, terwijl de protection officer klaarblijkelijk zijn mening al had gevormd.

De protection officer kon bv. gevraagd hebben waar exact zijn broodjeskraam zich bevond, nabij welke school hij verkocht, welke route verzoeker elke dag nam van thuis naar de school, waar exact hij het vlees ging kopen, welke moskeeën of andere bezienswaardigheden hij passeerde, hoeveel Talibanstrijders hem bedreigden, hoe zij eruit zagen, of hij hen kende, wanneer verzoeker sprak met zijn zus, hoe de vlucht exact verliep, ...

Er zijn zoveel vragen die nog konden gesteld worden waardoor duidelijkheid zou volgen inzake hun asielrelaas én herkomst.

Verzoekers kunnen in huidig beroep dan ook, bij gebrek aan weigeringsmotieven en diepgaande ondervraging door het CGVS, de "motieven" inzake het asielrelaas niet weerleggen.

Huidig beroep betreft een beroep in volle rechtsmacht. Dit betekent dat Uw Raad naast een inhoudelijke toetsing, de beslissing eveneens dient te toetsen aan de beginselen van behoorlijk bestuur.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Alwaar het CGVS in deze geen correcte feitenvinding heeft verricht, is er een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De weigering van de vluchtelingenstatus op grond van een onvolledig dossier is dan ook een onbegrijpelijk standpunt, strijdig met de materiële motivatieplicht en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De vrees van verzoekers is immers wel degelijk gegrond en valt onder de criteria van de conventie van Genève.

(...)".

In bovenstaande kritiek gaan verzoekende partijen eraan voorbij dat een onderzoek van de asielmotieven zich niet opdringt indien de asielzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het geografische gebied waar hij de voorgehouden vervolgingsfeiten situeert. Verzoekende partijen maken niet duidelijk, en de Raad ziet niet in, op welke wijze het relaas van de gebeurtenissen die hen ertoe zouden aangezet hebben hun land van herkomst te ontvluchten hun geloofwaardigheid wat betreft hun herkomst uit het district Farah gelegen in de Afghaanse provincie Farah vermag te herstellen. Daartoe dienen zij immers de vaststellingen van de bestreden beslissingen *in concreto* te weerleggen, dan wel te verklaren, maar verzoekende partijen blijven wat dat betreft in gebreke.

Verzoekende partijen wijzen verder in hun verzoekschrift op de vragen waarop zij wel beiden konden antwoorden. Zodoende doen zij evenwel geen afbreuk aan de hoger vastgestelde inconsistenties en tegenstrijdigheden. Elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling dienen niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS, nr. 178.032, 19 december 2007).

De Raad merkt op dat het door verzoekende partijen geschetste beeld van het klimaat in hun regio van herkomst geen steun vindt in de objectieve informatie die desbetreffend aan het administratief dossier werd toegevoegd. Zo wordt door verzoekende partijen voorgehouden dat Farah geen koude winters kent en dat sneeuw er nooit lang blijft liggen door het relatief warme klimaat (stuk 9, gehoorverslag, p. 2, 3; stuk 10, gehoorverslag, p. 2; stuk 13, gehoorverslag, p. 18, 19; stuk 14, gehoorverslag, p. 8), daar waar uit voormelde informatie blijkt dat de hele provincie Farah in januari en februari 2008 getroffen werd door hevige sneeuwval, die bovendien de bereikbaarheid van de stad Farah in het gedrang bracht. Uit deze informatie blijkt tevens dat het ook in 2014 heeft gesneeuwd in de stad Farah en dat deze sneeuw overdag bleef liggen. De enkele opmerking dat sneeuwval in Farah uitzonderlijk is en dat verzoekende partijen zich de uitzonderlijk hevige sneeuwval van negen jaar geleden niet meer herinnerden kan hun uitspraken over het karakter van de winters in hun regio van herkomst niet verklaren, noch verschonen. Het is immers niet aannemelijk dat de herinnering aan de winters waarin het klaarblijkelijk dermate koud was dat de sneeuw bleef liggen niet bij verzoeker zou zijn opgekomen toen hij er tijdens zijn eerste gehoor op werd gewezen dat uit informatie blijkt dat de winters in Farah best koud zijn (stuk 13, gehoorverslag, p. 18). Verzoeker gaf aan de laatste vijftien jaar voor het vertrek uit zijn land van herkomst onafgebroken in Farah te hebben gewoond, en bijgevolg kan het hem redelijkerwijze niet ontgaan zijn dat er in deze periode winters zijn geweest waarin sneeuw viel die overdag bleef liggen (stuk 13, gehoorverslag, p. 6, 7).

Waar verzoeker de verklaringen die door hem werden afgelegd met betrekking tot de aanwezigheid van motorfietsen in de stad Farah tijdens de presidentsverkiezingen van 2014 in overeenstemming tracht te brengen met de informatie aanwezig in het administratief dossier, kan hij door de Raad niet worden gevolgd. Verzoekers bewering als zou het verbod op motorfietsen enkel beperkt zijn gebleven tot de plaatsen waar effectief kon worden gestemd en als zouden de niet in de buurt daarvan gelegen winkels hier geen directe hinder van ondervonden hebben, strookt immers niet met voormelde informatie, waaruit blijkt dat het verbod op motorfietsen gold voor de hele stad (zie stuk 26, Landeninformatie, doc. 2).

In zoverre verzoekende partijen hun gebrekkige en inconsistente verklaringen met betrekking tot de Farah Rud-rivier wijten aan slecht vertaalwerk door de tolk "*die overigens Pashtoe sprak en Dari niet gedegen onder de knie had*", dient te worden vastgesteld dat geen van beide verzoekende partijen desbetreffend enige opmerking hebben gemaakt tijdens hun respectieve gehoren. Zij bevestigden bovendien aan het einde van elk gehoor de tolk goed te hebben begrepen, waarbij verzoeker na afloop van zijn eerste gehoor slechts liet optekenen dat de tolk soms wat te traag en te stil praatte (stuk 9,

gehoorverslag, p. 11; stuk 10, gehoorverslag, p. 9; stuk 13, gehoorverslag, p. 20; stuk 14, gehoorverslag, p. 13).

Waar verzoekende partijen aanvoeren dat zij zich niet vaak verplaatsten, waardoor het dan ook niet zo bevreemdend zou zijn dat zij de Farah Rud-rivier nog nooit in het echt zagen, en erop wijzen dat zij van respectabele leeftijd zijn, kunnen zij niet overtuigen. Zij tonen bovendien niet aan dat hun laaggeschooldheid, of verzoekers ongeletterdheid, hun verstandelijke vermogens aantast en dat zij hierdoor niet in staat zouden zijn om hun leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van iemand die ongeschoold of ongeletterd is kan toch redelijkerwijze worden verwacht dat hij het een en ander kan vertellen over de stroom die in de onmiddellijke nabijheid vloeit van de plaats waar hij zou zijn opgegroeid en gedurende de vijftien jaar voorafgaand aan zijn vertrek onafgebroken zou hebben gewoond.

Waar verzoekende partijen stellen dat zij er wel van op de hoogte waren dat er van tijd tot tijd sprake is van overstromingen, dienen zij erop te worden gewezen dat hun verklaringen dienaangaande niet consistent waren. In de bestreden beslissingen wordt terecht als volgt gesteld:

"(...) Zo beweert u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat er geen natuurrampen voorkomen in uw district. U beweert wel dat er een grote overstroming plaatsvond toen u klein was, maar dat er niets meer is gebeurd gedurende de laatste jaren dat u in Farah verbleef (CGVS I, p. 19). Tijdens uw tweede gehoor past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat er twee overstromingen plaatsvonden in de dorpen buiten de stad, rond 2013 en 2014. Geconfronteerd met uw inconsistente verklaringen, beweert u dat de overstromingen plaatsvonden in de dorpen rond de stad, en dat u tijdens uw eerste gehoor over de stad Farah vertelde, niet over het district (CGVS II, p. 5). Het is evenwel bevreemdend dat u hierover niets heeft verteld tijdens uw eerste gehoor. (...)

Bovendien werden er tegenstrijdigheden opgemerkt bij de verklaringen van uw vrouw omtrent overstromingen in het district Farah. Zo beweert zij tijdens haar eerste gehoor dat er geen overstromingen plaatsvinden in de stad of erbuiten, noch in de rest van het district (Gehoarverslag (...) dd. 13/10/2016, p. 12). Tijdens haar tweede gehoor komt ze hier evenwel op terug, en beweert ze dat het niet binnen de stad gebeurt, maar wel in de dorpen errond. Uw vrouw kan evenwel niets over de overstromingen vertellen, en ze weet niet meer wanneer het voor het laatst gebeurde (Gehoarverslag (...) dd. 7/11/2016, p. 3-4). (...)"

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen suggereren, werd hen niet gevraagd naar de data van overstromingen die zes jaar geleden in de provincie Farah plaatsvonden. Wel werd hen gevraagd of zij weet hadden van overstromingen in andere districten van de provincie Farah die gevolgen hadden voor de stad Farah. De Raad acht het niet aannemelijk dat zij niets zouden vernomen hebben over de zware overstromingen die volgens de informatie in het administratief dossier in 2011 de ganse provincie troffen (stuk 26, Landeninformatie, doc. 1), temeer daar verzoekende partijen het nieuws volgden op tv (stuk 9, gehoorverslag, p. 7; stuk 10, gehoorverslag, p. 4). Dat zij zelf in de stad bleven en nauwelijks buitenkwamen, doet hieraan geen afbreuk.

Met de loze bewering dat in Farah iedereen ook Dari kan spreken, verklaart verzoeker niet waarom hij zelf geen Pashtou kan spreken hoewel volgens zijn eigen verklaringen 85 procent van de mensen in de stad Farah Pashtoun van origine zou zijn en hij er zelf in totaal 32 jaar zou hebben gewoond (stuk 13, gehoorverslag, p. 5, 8, 9, 15, 16; stuk 9, gehoorverslag, p. 2). Het argument dat verzoeker analfabeet is en niet naar school is gegaan, biedt evenmin een afdoende verklaring nu verzoeker werkzaam was als verkoper van broodjes en toch mag worden aangenomen dat hij in die hoedanigheid voortdurend in contact kwam met de Pashtou-sprekende meerderheid van Farah (stuk 13, gehoorverslag, p. 11, 12).

Middels een aanvullende nota van 1 maart 2017 brengen verzoekende partijen volgende stukken bij ter staving van hun bewering afkomstig te zijn van de stad Farah in Afghanistan: een huurcontract met betrekking tot de periode van 1 juli 1999 tot 1 juli 2000, met beëdigde vertaling (stuk 1); een attest van de privéschool waar de zoon van verzoekende partijen school zou hebben gelopen van 2007 tot 2014 (stuk 2); een werkvergunning (stuk 3); een attest van de school waar de dochter van verzoekende partijen school zou hebben gelopen (stuk 4). Het betreft zonder uitzondering fotokopieën. Verzoekende partijen kondigen aan de originele stukken na ontvangst bij de Raad neer te leggen.

Ter zitting van 31 maart 2017 leggen verzoekende partijen een aanvullende nota neer waarbij nogmaals een fotokopie voegen van voormeld huurcontract (met beëdigde vertaling), alsook het origineel van voormeld attest van de school van de zoon (met beëdigde vertaling), het origineel van voormelde werkvergunning (met beëdigde vertaling), het origineel van voormeld attest van de school

van de dochter (met beëdigde vertaling), een verklaring van de zus van verzoeker waarin zij bevestigt dat haar broer woonachtig was in Farah en genoodzaakt was het land te ontvluchten (met beëdigde vertaling), een fotokopie van de *taskara* van de zus van verzoeker (met beëdigde vertaling), en de enveloppe waarmee de originele documenten door de zus van verzoeker vanuit Farah naar België werden gestuurd.

Wat betreft het huurcontract en de *taskara* van de zus van verzoeker, merkt de Raad op dat verzoekende partijen slechts fotokopieën neerleggen en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

De verklaring van verzoekers zus heeft een duidelijk gesolliciteerd karakter en ontbeert derhalve elke objectieve bewijswaarde.

Wat betreft de werkvergunning moet worden opgemerkt dat dit een hoogst onduidelijke kopie van een formulier is dat met de hand werd ingevuld. De Raad acht het niet aannemelijk dat de Iraakse overheidsinstanties een dergelijk vage kopie van een formulier zouden hanteren als geldige werkvergunning. Een dergelijk formulier kan dan ook door iedereen worden ingevuld en biedt geen enkele indicatie van authenticiteit.

Ook het attest van de school van de zoon is een in het Arabisch gedrukt document, waarop onderaan het logo van de school staat en een handgeschreven handtekening bevat. Ook op een dergelijk document kan iedereen een handtekening plaatsen, waardoor het evenmin objectieve bewijswaarde heeft.

Wat het attest van de school van de dochter betreft stelt de Raad eveneens vast dat dit slechts een handgeschreven verklaring betreft met hierop een vingerafdruk en dan ook door eender wie kan zijn opgemaakt. Ook dit stuk ontbeert objectieve bewijswaarde.

Wat betreft de enveloppe waarmee verzoekende partijen de originele documenten zouden ontvangen hebben vanuit de provincie Farah in Afghanistan, dient te worden vastgesteld dat zij niet aantonen enige familiale band te hebben met de afzender, de genaamde Mohammad Musa "Hosini". Dit blijkt alvast niet de zus van verzoeker te zijn, die volgens haar eigen verklaring F. H. heet.

Met betrekking tot het geheel van de documenten dient te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat het asielaanvraag van verzoekende partijen ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas te herstellen.

Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster sinds haar aankomst in België aan een depressie lijdt en dat desbetreffend medische documenten worden opgevraagd bij de behandelende geneesheer, stelt de Raad vast dat deze documenten niet terug te vinden zijn in het rechtsplegingsdossier. Verzoekende partijen zetten bovendien niet uiteen op welke wijze verzoeksters mentale toestand haar vermogen om coherente verklaringen af te leggen in het kader van haar asielprocedure zou hebben beïnvloed.

Gelet op het voorgaande, is *in casu* niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen

dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Afghaanse nationaliteit van verzoekende partijen staat in dezen niet ter discussie. Verzoekende partijen maken echter niet aannemelijk waar zij voor hun aankomst in België leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun land van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode is essentieel voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de regio van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat zij afkomstig zijn uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoekende partijen om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waarom zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Gelet op het voorgaande is het betoog over de veiligheidssituatie in het westen van Afghanistan *in casu* niet dienstig.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantonen.

2.7. Verzoekende partijen vragen *in fine* van hun verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, hun dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met het oog op verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF